

**Tisková zpráva společnosti Spacium, o. p. s.,
Kočky
Liberec, 20.9.2010**

(Liberec) Před radnicí v Liberci se usadily Kočky

Kočičí rodinku mají možnost shlédnout před radnicí obyvatelé Liberce od 7. září, kdy proběhlo její slavnostní odhalení. Známa česká sochařka Martina Niubó-Klouzová již před časem osadila prostor před radnicí svými naddimenzovanými vrabci ze dřeva, kteří se stali miláčky dětí. Podobně by měly zafungovat i kočky. „Chtěli jsme vytvořit sochu speciálně pro děti a zároveň oživit kamenné liberecké náměstí před radnicí“, říká Ivona Raimanová, umělecká ředitelka společnosti Spacium, o.p.s. A Jiří Kittner, primátor Statutárního města Liberec, při slavnostním odhalení řekl: „Kočky jsou velmi pěkné a byl bych rád, kdyby zde vydržely co nejdéle a bez újmy. Podle mne sochy do prostoru náměstí s radnicí patří“. Martina Niubó-Klouzová se pro tento koncept svými hravě pojatými plastikami zdála tou nejvhodnější volbou. Sama autorka o Kočkách říká: „Moje prvotní myšlenka vytvořit sochu pro děti vznikla již před pár lety při sledování seriálu Teletubbies, který vznikl na základě odborných studií dětské psychiky a jejich kritérií. Vzhledem k tomu, že mám nyní doma vlastní dítě, vycházela jsem z poznání jeho světa. Původní návrh sousoší jsem se rozhodla dotvořit ve spolupráci s dítětem. Stávající kompozici i koncept jsme tedy vytvářeli spolu s mým synem Brunem. Výsledkem naší spolupráce je barevná kočičí rodinka, která, doufáme, přinese radost i ostatním (nejen rodičům a dětem)“.

Odhalení: 7.září 2010

Materiál, rozměry: sklobeton, 1.kočka: v. 150 cm, 2.,3.kočka: v. 120cm

Organizace: Statutární město Liberec ve spolupráci se společností Spacium, o.p.s.

Další informace: Ivona Raimanová, Spacium, o.p.s., 603 15 89 29

Martina Niubo (1970), absolventka Akademie výtvarných umění v Praze (1984 - 1988), patří ke generaci mladších umělců a její jméno si získalo už od konce 90. let prestižní postavení mezi českými sochaři. Účastní se pravidelně řady výstav a sochařských sympózií a její práce je podložena řadou intenzivních zkušeností. Její doménou je práce ve dřevě, s kterým umí zacházet velmi působivě v monumentálním měřítku. „Baví mě pracovat s absurditou“, říká autorka, a proto si její sochy pohrávají s posunem, vzniklým naddimenzováním skutečné velikosti předmětů, a skrývají v sobě jemný, přívětivý humor.